

۶- برنامه ها و سیاست های کنترل تورم

سیاستهای مالی :

۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵

اسرائیل غاصب تدا بیر مهمی برای کاهش کسری بودجه قبل از شروع برنامه ثبیت انجام داد. این تدا بیر افزایش قیمت واقعی برای خدمات عمومی و دیگر بخش‌های کلیدی با قیمت‌های قابل کنترل را شاملاً می‌شد. برزیل نسبت به آرزا نتین و اسرائیل غاصب در بخش عمومی کسر بودجه کمتری داشت و بنا بر این مسئولان هیچ اقدام مهمی برای تعدیل قیمت‌های بخش عمومی، کاهش هزینه‌ها و یا افزایش مالیات‌ها انجام ندادند. اصلاحات بودجه‌ای و مالی مصوب در ماههای قبل از شروع برنامه، کنترل بودجه را شدیدتر نموداً ما بعد از فوریه ۱۹۸۶ افزایش قابل ملاحظه‌ای در درآمدات ایجاد نمود. برزیل سعی خود را در دستیابی به یک وضع نسبتاً بیطرفاً نهاد توزیع، مرکز ساخت. آرزا نتین بعضی از قیمت‌های بخش عمومی را افزایش داد و کوشش عمدات ای جهت بهبود روش‌های جمیع آوری مالیات انجام داد.

سیاستهای پولی :

۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵

تفاوت مهم‌ما بین سه اصلاح انجام شده، در سیاستهای پولی و نرخ بهره‌کشورهای مورد بحث می‌باشد. نه برزیل و نه رژیم اشغالگر قدس، خود را به مقررات رشد محدود حجم پول مقید نکردند در حالی که

دولت آرژانتین متعهد شد برای تامین مالی بخش عمومی از جا پسول استفاده نکند و برای تامین مالی کسری بودجه تنها از طریق استقرار خارجی اقدام نماید. به همین دلیل واکنش نرخ بهره واقعی «سرمايه» گذاری و تولید در کوتاه مدت در آرژانتین خیلی متفاوت از دو کشور دیگر بود. در برزیل فرار سرمایه مسئله مهمی نبود و ظرفیت‌های تولید در تعداد روبرو افزایش از بخش‌های صنعتی و نیروی برق در حال نزدیک شدن به حد اکثر خود بودند. بنا براین نیاز به نرخهای بهره‌با لا برای کنترل فرار سرمایه‌های سودجویانه و محدود کردن مصرف می‌باشد در مقابل نیاز به تشویق سرمایه‌گذاری‌های مولد جدید و محدودیت‌های زیستی باز پرداخت بدھیهای داخلی تعديل می‌شود. در دومین مرحله برنامه اصلاحات، به نرخ بهره‌اسعی اجازه افزایش داده شده‌است برای مدهای ناشی از دارائی‌های مالی کوتاه مدت مالیات‌سنگینی وضع گردید تا نگهداری دارائی‌های مالی بلند مدت تر تشویق شود.

قطع ناقص ارتباط مابین شاخص قیمت‌ها و ابزارهای مالی:

یک جزء نهائی از این برنامه، اصلاح ترتیبات مربوط به وا بستگی شاخص قیمت‌ها و ابزارهای مالی در هرسه کشور بود. در فلسطین اشغالی این ارتباط برای دارائی‌های دراز مدت باقی ماند اما سپرده‌های بیشتری در حسا بهای دلاری کوتاه مدت (PATAM) (مجاز دانسته شد. از آنجا که این دارائی‌ها جانشین نزدیکی برای پسول بودند انتظار می‌رفت این اقدامات موجب افزایش درآمد مالیاتی حاصل از انتشار پول و تورم باشد. برزیل ارتباط بین اوراق قرضه دولتی و شاخص قیمت‌ها را برای یک سال معلق نمود.

آرڈانسیں :

واکنش اولیه به طرح "Austral" احساس آسودگی بود زیرا که بنظر می‌رسید این طرح خطر رسیدن به تورم بسیار شدید را مانع شده است. البته این طرح منجر به این انتظارات هم شد که بزودی اقتصاد رشد سریعی را از سرخواه گرفت. درواقع یکشبیه تورم قیمت مصرف‌کنندگان از ۲۵ درصد در ماه به ۲ تا ۳ درصد در ماه رسید. سقوط افزایش قیمت‌های عمده فروشی حتی از این نیز زیادتر بود زیرا تثبیت قیمت‌ها "عمدة" در مورد کالاهای صنعتی بود که وزنه سنگین تری در شاخص قیمت‌های عمده فروشی داشتند.

در نیمه دوم سال ۱۹۸۵ کسری بودجه بخش عمومی به میزان قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت. این بهبود عمده از جنبه درآمدی صورت گرفت. بخشی از آن به دلیل کوشش‌های بیشتر درگردآوری مالیات و بخشی به دلیل کاهش خود تورم بود. با نرخ پائین‌تر تورم، ضررهای ناشی از تأخیر درگردآوری مالیاتها از نظر کاهش ارزش واقعی مالیاتها، از شدت‌کمتری برخوردار بود. دولت نیز از این فرصت برای انجام بعضی از اصلاحات شدیداً "مورد نیاز در بخش عمومی استفاده کرد. شرکتهای دولتی به صورت مطلق برای به هر ز رفتمن

منابع مالی بخش عمومی درآمده بودند. بنا بر این جهت بهبود مدیریت دولتی، تعدادی از تکنوقراتها به پستهای کلیدی منصوب گردیدند. از جنبه خارجی، مازاد تراز تجاری در سال ۱۹۸۵ به ۴/۵ میلیارد دلار افزایش یافت. البته این مقدار برای تامین پرداخت بهره ۵/۳ میلیارد دلاری (۸ درصد تولیدنا خالص داخلی) کل وامهای خارجی (به میزان تقریبی ۴۹ میلیارد دلار) کافی نبود. دورنمایی نا امیدکننده برای صادرات اصلی این کشور (گندم، گوشت و محصولات روغنی) کاهش مازاد تراز تجاری و رسیدن آن به ۲/۲ میلیارد دلار را در سال ۱۹۸۶ نوید می‌داد.

عدم توانائی درایجاد خالص پس اندازهای خارجی به علت وام زیاد و محدودیت پس اندازهای بخش عمومی - در کوتاه مدت بدین معنا بود که سرمایه‌گذاری ورشد به طرز شدیدی به بخش خصوصی وابسته باشد. شکست بخش خصوصی در واکنش به این نیاز عامل اصلی بزرگترین نقطه ضعف این برنامه یعنی عملکرد کنداقتصادی بود. تولید صنعتی در سه ماهه دوم سال ۱۹۸۶ به میزان قابل ملاحظه‌ای بیش از سه ماه سوم سال ۱۹۸۵ (سه ماهه اول شروع برنامه آسترال) بود ولی تقریباً "در همان سطح سه ماهه چهارم سال ۱۹۸۴ قرار داشت. در آوریل ۱۹۸۶ سیاست تشییت ارزش آسترال در مقابله با دلار آمریکا لغو گردید و جهت حفظ قدرت رقابت خارجی، سیاست نرخ ثابت خزنه در پیش‌گرفته شد، درنهایت، آزادی ناقص کنترل قیمت‌ها که در تاریخ فوق اعلام شده بود در واکنش به افزایش تورم در ژوئیه ۱۹۸۶ متوقف شد و در ۲۹ اوت کنترل قیمت‌ها یکباره دیگر شدیدتر گردید.

مقبول عام واقع شدن برنامه ثبیت برزیل احتمالاً" بیشتر به دلیل ثبیت قیمتها بود که تورم تجمعی شاخص قیمتها مصرفی در چهارماهه اول برنامه را در سطح $\frac{3}{4}$ درصد نگهداشت . بخشی از این عملکرد خوب به دلیل دقیق مسئولان برزیلی جهت برقراری شاخص قیمتها بر مبنای جدیدی بود که برای اجتناب از تورم کاملاً ماری که درست چند هفته قبل ازانجام اصلاحات بوجود آمده بود، صورت گرفت . واکنش قیمتها عمدت فروشو با کاهش تجمعی تورم پس میزان $\frac{1}{2}$ درصد در چهار ماه اول برنامه حتی قابل توجه بود . (تنها $\frac{2}{8}$ درصد رقیمتها صنعتی کاهش بوجود آمد) . این سقوط در قیمتها عمدت فروشی نتیجه مذاکرات گسترده میان شرکتها صنعتی جهت تخفیف در سقف قیمت کالاهای تحریلی در آینده بود .

همان گونه که از توافق اصلاحات پولی در زمینه کاهش سریع انتظارات در مورد تورم آتی انتظار می رود، تقاضا برای پول افزایش و سرعت گردش آن کاهش یافت . به دنبال یک وقفه کوتاه در مارس ۱۹۸۶- در اوج مذاکرات مربوط به قیمت بین صنایع - اشتغال و تولید به رشد سریع خود ادامه داد . در سال ۱۹۸۶ رشد تولیدنا خالص داخلی حدود ۷ درصد مورد انتظار بود و در زوئیه اقدامات شامل وامهای اجباری، جهت از رونق انداختن فرداش کالاهای مصرفی بادوا م و مسافرتها بین المللی ، صورت گرفت . بحثهای در مطبوعات برزیل در مورد نیاز به اصلاح مالی و جلوگیری از افزایش تقاضای کل و تغییر ترکیب آن به سمت سرمایه‌گذاری همسای بیشتر مطرح شد . منابعی که از طریق اقدامات ماه ژوئیه بسیج شده

بودند می با یست به یک صندوق جدید توسعه ملی جهت تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های طرح ریزی شده در بخش‌های چون نیروی برق و فولاد انتقال می‌باشد. سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی نیز افزایش یافت.

تراز تجارتی در هشت ماهه اول سال ۱۹۸۶ یک میلیارد دلار را نشان می‌داد که نسبت به مدت مشابه در سال ۱۹۸۵، ۴ درصد افزایش داشت. برای کل سال ۱۹۸۶ مازادی بیش از ۱۲ میلیارد دلار (درست‌اندکی کمتر از ۵ درصد تولید ناخالص داخلی) انتظار می‌رفت. نرخ واقعی ارز در مقابل دلار آمریکا - آنچنان‌که براساس ارتباط مابین قیمت‌های عمده فروشی در برزیل و آمریکا محاسبه می‌شود - و همین‌طور در مقابل نرخ موزون ارز (شامل سبد ارزی دوازده بازار عمده صادراتی برزیل) "عملای" در اوت ۱۹۸۶ کاوش ملایمی پیدا کرد. (در ۱۵ اکتبر ۱۹۸۶ "کروزایدو" در حدود ۸/۱ درصد در مقابل دلار آمریکا کاوش ارزش یافت) در سال‌های ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ مذکورات مجدد در مورد قروض خارجی به بانک‌های تجاری با موفقیت صورت گرفت و پرداختها به کلوب اعتباردهندگان پاریس از سرگرفته شد.

در آمدۀای مالیاتی - "عمده" به دلیل رشد سریعتر از خد انتظار اقتصادی - کاملاً از پیش‌بینی‌های اولیه با لاتر رفت و این امر علی‌رغم یک کاوش اولیه در درآمدۀای مالیاتی حاصل از شرکت‌ها بودکه به دلیل کاوش سود در بخش مالی بعد از شروع برنامه به وقوع پیوسته بود. اما هزینه‌ها شامل: سوابسیدها، کمک‌های بلاعوض به شرکت‌های دولتی و اخیراً "بالارفتن هزینه‌های بهره و امہای بخش

(۱): منظور از "Paris Club" صندوق بین‌المللی پول می‌باشد.

عمومی نیز افزایش یافتند. از سوی دیگر سقوط قیمت نفت تاحدی این وضعیت را جبرا نمود.

رژیم اشغالگر قدس:

۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵

به نظر می‌رسد که اصلاحات در فلسطین اشغالی از موفقیت قابل ملاحظه‌ای برخوردار بوده است، البته تورم بعداً زحمیل کنترل‌ها پائین آمد، و تا زوئیه ۱۹۸۶ (وقتی که نیمی از کنترل‌ها کنار گذاشتند) هنوز پائین ترازنرخهای گذشته بود. کنترل‌ها با دقیقت کنار گذاشتند بطوری که سعی می‌شد ما بین کالاهایی که انتظار با لارختن و کالاهایی که انتظار پائین رفتن قیمت آنها می‌رفت تعادلی برقرار گردد. در این فرآیند، سقوط جهانی قیمت نفت بسیار کمک نمود.

عدم اشتغال در فلسطین اشغالی زیادا افزایش نیافت، افزایش اولیه ۲ درصدی آن نیز در شش ماهه بعدی نصف گردید. بنظر می‌رسد که اسرائیل غاصب تورم را بدون متحمل شدن هزینه‌های عمدہ در کاهش تولید و افزایش بیکاری پایین آورده است. توضیح این عملکرد را می‌توان بطور قطع در سیاست‌پیچیده دستمزدهای واقعی و امنیا صریح و آشکار از پیروی از اهداف تعیین شده‌ای اسمی در مورد رشد پول در مراحل اولیه اصلاحات پیدا کرد.

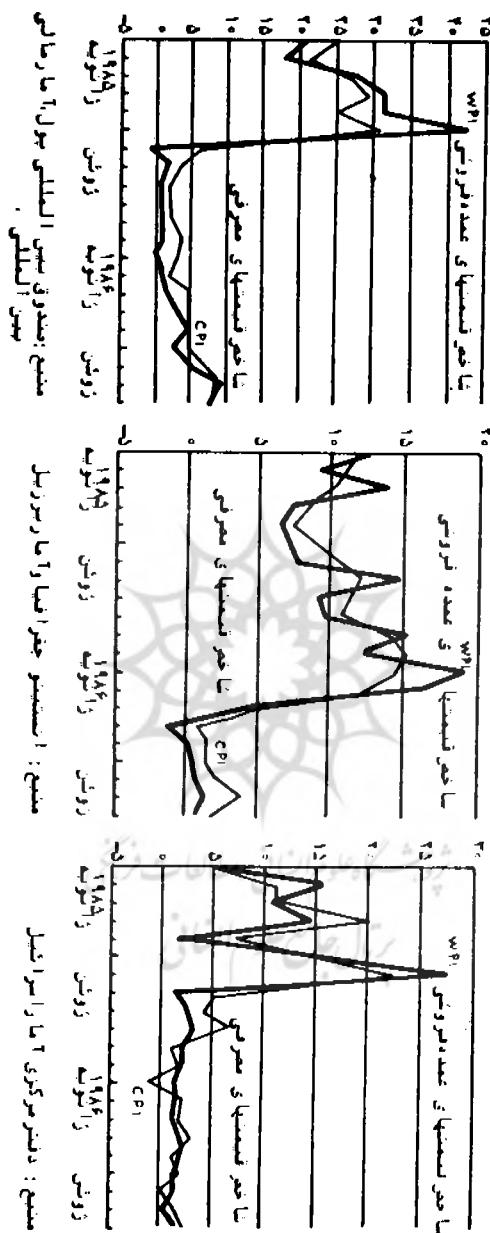
نرخهای واقعی بهره دومین شباهت را با بروزیل و تفاوت مشخصی را با آرژانتین بوجود می‌ورد. قبل از شروع برنامه نرخهای واقعی بهره دو اسرائیل غاصب بسیار بالا بود. اما پس از آن افزایش عمدہ‌ای نیافت. نتیجتاً "سرما یه‌گذاری‌ها"، حتی وقتی هزینه‌های مصارف

نمودهای نسودم ماهانه در آرداشتر، سرول و اسرائیل

آرداشتر

سرول

اسرائیل

منبع: دفتر مرکزی آمار اسرائیل
متن: استمر جهاد اسلامی اسرائیل بعثتوںیست

خصوصی موقتا " پائینآمد سقوط نکرد .

بیشترین تغییر در کسری بودجه بخش عمومی صورت گرفته است
عملکرد مالی واقعی، عدمة" به دلیل افزایش غیرمنتظره در آمدهای
مالیاتی واقعی، انقباضی تر از حد انتظار بود. کسری مالی واقعی
(در حدی کمتر از ۵ درصد تولیدناخالص داخلی) از حد انتظار پایین تر
بود. البته بهبود در این زمینه تا حدودی بدلیل مالیات‌های یکباره
برای همیشه سرمایه، نظیر مالیات سنگین بر مالکیت اتوموبیل بود.
پنا براین حفظ کسریها در سطح پایین، ازان پس‌به‌عنوان یک مسئله
همچنان باقی است .

درسی از تجربیات :

نتایج اولیه سه برنامه تثبیت‌نشان می‌دهد که تورم بالا
حقیقتا " می‌تواند بدون یک کسادی طولانی و عمیق پائین آورده شود .
چنین کوشش‌هایی فقط برایه عملی و در صورتی که سه شرط ذیل برآورده
شود می‌تواند موفق گردد :
- سرشمه‌های اصلی مالی در تداوم تورم به نحوی مطمئن و قابل حفظ از
میان برداشته شوند .
- یک سری اقدامات سنجیده و موقت بکار گرفته شود .
- یک توافق سیاسی گسترشده برای حمایت از این اقدامات وجود داشته
باشد .

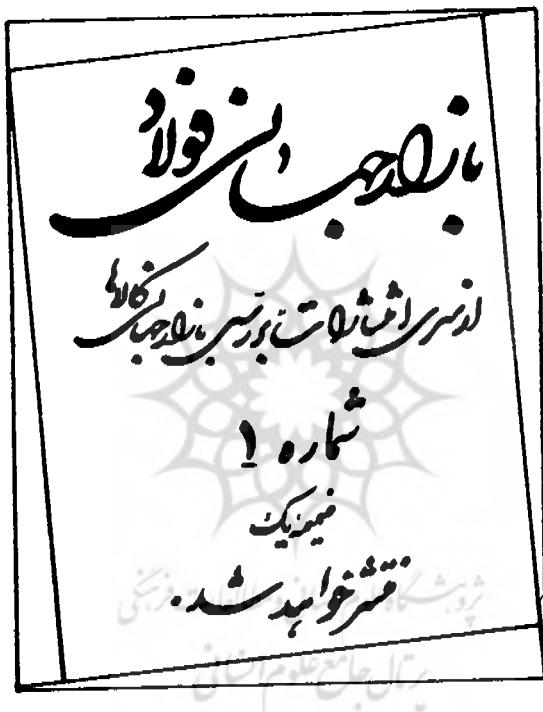
به‌نوبه‌خود، چنین حمایتی احتمالا" باید مدام که ادامه
دارد مورد بهره‌برداری قرار گیرد . وجود این حمایت می‌تواند دلیل
محکمی برای اتخاذ راه حل‌های ناگهانی و یکباره در مقابل راه حل -

های تدریجی باشد.

یکی از ویژگیهای مهم دو برنامه از سه برنامه مذکور تا دسامبر ۱۹۸۶ این بوده است که بنظر می‌رسید که این برنامه‌ها از تغییرات عده در نرخ واقعی ارز، و نیز به میزان کمتری در نرخ واقعی بهره‌ونرخ واقعی دستمزد که در حقیقت ریشه بسیاری از شکستهای قبلی همین تغییرات بوده است، اجتناب نموده‌اند. همانگی دقیق میان مداخلات در دستمزدهای اسمی، قیمتها و نرخ ارز همراه با اصلاحات اساسی در هرجا که لازم بوده، درستیابی به موفقیت نقش عده‌ای بازی نموده است. انتخاب یک سری ابزارهای پولی همانگ، یکی از ویژگیهایی است که تجربیات غیرمعمول اخیر را از برنامه‌های ثبتیت اقتصادی قبلی، نظیر طرحهای از پیش اعلام شده کاوش ارزش پول - که در تعدادی از کشورهای آمریکای لاتین در اواخر دهه ۱۹۷۵ و اوائل دهه ۱۹۸۰ بکار گرفته شد - متمایز می‌سازد. در برنامه‌های قبلی، اتکا بر نرخ ارز جهت کاوش تورم با کنترل‌های موقتی قیمتها و دستمزدها پشتیبانی نمی‌شد. درستیابی به همانگی مذکور، کنترل قیمتها و دستمزدها نقش مفیدی را اجرا کرده‌اند.

البته تجربه آرژانتین، برزیل و رژیم اشغالگر قدس پیشنهاد می‌کند که چنین کنترل‌هایی، وهمینطور قطع ارتباط میان شاخص قیمتها و دستمزدها و اصلاحات پولی، بیشتر اجزائی مکمل هستند تا جانشین‌هایی جهت اصلاحات اساسی تر از نقطه نظر وضعیت مالی. تحولاتی که تا کنون صورت گرفته نشان می‌دهد که سیاست‌گذاران با این وظیفه مشکل رو بروهستند که عبارتست از ایجاد تعادل بین نیاز به متقاضی نمودن عوامل اقتصادی به این مسئله که

محیطی با تورم پایین ایجاد گردیده و اینکه فرصتی جهت گسترش
مجدد پول در اقتصاد و ایجاد محیط مطلوبی جهت رشد پدید آمده
است.

به نقل از :

"Escaping From Hyperinflation", Finance & Development, Vol.23, No.4, December 1986. PP.14-17.